

ការដាក់ទណ្ឌកម្មលើកុមារ

ថ្ងៃនេះយើងចង់និយាយអំពីការដាក់ទណ្ឌកម្ម។

ដើម្បីចាប់ផ្តើម សូមព្យាយាមរំលឹកការចងចាំអំពីការដាក់ទណ្ឌកម្មដែលអ្នកបានទទួលកាលពីកុមារភាព។ តើអ្នកចាំបាត់អ្វីបានជាអ្នកត្រូវបានដាក់ទណ្ឌកម្ម? តើអ្នកទទួលបានទោសអ្វី?

ឥឡូវសាករកនឹកមើលថាអ្នកមានអារម្មណ៍យ៉ាងណានៅពេលនោះ? ប្រសិនបើការដាក់ទណ្ឌកម្មលើរាងកាយ ប្រហែលជាអ្នកមានអារម្មណ៍ឈឺចាប់។ ប្រសិនបើឪពុកម្តាយរបស់អ្នកស្រែកដាក់អ្នក ប្រហែលជាអ្នកមានអារម្មណ៍ភ័យខ្លាច។ ប្រសិនបើអ្នកត្រូវបានគេដកហូតអ្វីមួយ (ការចេញទៅក្រៅពីទូរទស្សន៍ ...) ប្រហែលជាអ្នកមានអារម្មណ៍ថាអយុត្តិធម៌។

តើអ្នកមានអារម្មណ៍យ៉ាងណាចំពោះឪពុកម្តាយរបស់អ្នក? ប្រហែលជាអ្នកគិតថាអ្នកស្អប់គាត់ ឬគាត់មិនស្រឡាញ់អ្នកទៀតទេ? អារម្មណ៍ខឹងខ្លាំង។ ប៉ុន្តែតើអ្នកចាំបាត់អ្វីបានជាអ្នកត្រូវបានដាក់ទណ្ឌកម្ម? បើដូច្នេះ តើអ្នកគិតថាថ្ងៃនេះប្រតិកម្មរបស់ឪពុកម្តាយបានត្រឹមត្រូវទេ? តើការដាក់ទណ្ឌកម្មមានប្រសិទ្ធភាពដែរឬទេ?

សព្វថ្ងៃនេះ ជាមួយនឹងការរីកចម្រើននៃវិទ្យាសាស្ត្រសរសៃប្រសាទ ប្រទេសចំនួន 60 រួមទាំងប្រទេសបារាំង (ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2019) និងប្រទេសនេប៉ាល់ (2018) បានហាមឃាត់ការដាក់ទណ្ឌកម្មលើរាងកាយ (រួមទាំងការវាយដំ) ប៉ុន្តែតើយើងមានជម្រើសអ្វីខ្លះក្នុងនាមជាឪពុកម្តាយ និងអ្នកជំនាញនៅពេលប្រឈមមុខនឹងអាកប្បកិរិយាមិនសមរម្យរបស់កូនៗយើង?

អាស្រ័យលើអាយុរបស់កុមារ ជម្រើសជាច្រើនអាចរើសបានសម្រាប់យើង។ នៅក្នុងសៀវភៅរបស់ពួកគេ "How_to_Talk_So_Kids_Will_Listen" Faber & Mazlish ពន្យល់ថាជម្រើសនៃការដាក់ទណ្ឌកម្មគឺសំណង៖ ដើម្បីឱ្យកូនរបស់អ្នកយល់ថាគាត់មិនស្តាប់បង្គាប់ ឬថាគាត់មិនបានប្រព្រឹត្តត្រឹមត្រូវដោយធ្វើឱ្យគាត់ កែប្រែកំហុសរបស់គាត់នឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ធ្វើវាម្តងទៀតដោយគ្មានអំពើ

ហិង្សា។ ឬការស្រែកដោយគ្មានការដាក់ទណ្ឌកម្មលើរាងកាយ ឬការប៉ះទង្គិចផ្លូវចិត្ត (ព្រោះប្រសិនបើ អ្នកចាំពេល វេលាដែលម្តាយរបស់អ្នកផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវការវាយដំ នោះវាគឺជា របួស) ខណៈពេលដែល រក្សាទំនាក់ទំនងរវាងកុមារ និងឪពុកម្តាយរបស់គាត់ ខណៈពេលដែលការធានាថា អារម្មណ៍របស់គាត់ គឺទាំងពីរត្រូវបានគេយកមកពិចារណា ខណៈពេលដែលរក្សាបាននូវលក្ខណៈវិជ្ជមាន/ទម្រង់នៃការ អប់រំ។

ជម្រើសជំនួសសម្រាប់ការដាក់ទណ្ឌកម្ម

1. ចង្អុលប្រាប់ពីវិធីដែលមានប្រយោជន៍
2. បង្ហាញការមិនពេញចិត្តយ៉ាងខ្លាំង (ដោយគ្មានពាក្យវាយប្រហារ)
3. បញ្ជាក់ពីការរំពឹងទុករបស់អ្នក
4. បង្ហាញកុមារពីរបៀបកែប្រែ
5. ផ្តល់ជូននូវជម្រើសមួយ
6. ចាត់វិធានការ
7. អនុញ្ញាតឱ្យកុមារជួបប្រទះនូវផលវិបាកនៃអាកប្បកិរិយាមិនត្រឹមត្រូវរបស់គាត់

នៅពេលដែលបញ្ហានៅតែបន្តកើតមាន ជាធម្មតាយើងអាចសន្មត់ថាវាស្មុគស្មាញជាងវាលេចឡើង ដំបូង។ សម្រាប់បញ្ហាស្មុគស្មាញ ជំនាញស្មុគស្មាញជាងគឺត្រូវការ។ អ្នកអប់រំមាតាបិតា អ្នកចរចាការងារ អ្នកប្រឹក្សា ដើម្បីផ្ដោតវិធីសាស្ត្រល្អិតល្អន់មួយចំនួន សម្រាប់ការ ដោះស្រាយជម្លោះដ៏លំបាក។

ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហា

ជំហាន I

និយាយអំពីអារម្មណ៍ និងតម្រូវការរបស់កុមារ។

ជំហានទី II

និយាយអំពីអារម្មណ៍ និងតម្រូវការរបស់អ្នក។

ជំហានទី III

រួមគ្នារកដំណោះស្រាយដែលអាចយល់ស្របគ្នាទៅវិញទៅមក។

ជំហានទី IV

សរសេរគំនិតទាំងអស់ ដោយមិនវាយតម្លៃ ឬវាយតម្លៃគុណភាពរបស់ពួកគេ។

ជំហាន V

សម្រេចចិត្តថាតើការផ្តល់យោបល់ណាមួយដែលអ្នកចូលចិត្ត អ្វីដែលអ្នកមិនចូលចិត្ត និងអ្វីដែលអ្នកគ្រោងនឹងស្របតាម។